

SION; REQUIEM OF RAVEL'S BOLERO

Liedteksten

HOLLAND FESTIVAL

1. Pre-set

Wanneer zal Jezus wederkeren?
Nu, op dit moment, op dit moment.

2. Lament

[geen tekst]

3. Wena kufa

Jij dood – wie baarde jou?
Jij dood – wie is je moeder?
Je wortels – waar liggen die?
Jij dood – wie is je moeder?

4. Male monologue

Ik wil geen belasting betalen, ik wil geen facturen betalen.
Ik heb geen salaris nodig, ik wil niet werken.
Ik heb geen vrienden nodig en hoef niet bekend te zijn.
Ik wil geen bezoek, ik wil geen burens.
Ik wil geen huis, ik wil geen adres, ik wil geen tuin, geen hek en ook geen muur.
Ik wil geen sleutel voor de keuken, geen gootsteen en geen kraan.
Ik wil geen theelepels, geen lepels, geen mok, geen borden of glas.
Ik wil geen tv, ik wil geen bank, geen tafel, ik wil geen decoder of afstandsbediening.
Ik wil geen matras, ik wil geen lakens, ik wil geen gordijnen, geen garderobe en geen spiegel.
Ik heb geen vrouw nodig, ik wil geen dochter, ik wil geen zoon. Ik wil helemaal geen kinderen.
Ik wil mijn hoofd niet, en evenmin mijn haar, oor, schouder, arm, hand of vingers.
Ik wil deze ogen niet, en ook niet deze neus, mond, tong of nek.
En mijn borst, hart, longen en maag, ik wil ze niet.
Ik wil niet mijn knieën, mijn hielen, mijn tenen en enkels en botten, niet dit bloed of deze aderen.
Ik wil mijn adem niet.
En mijn penis, penis, penis, ik wil hem niet.

5. Bolero

Welkom bij onze onderdrukking.
Onze onderdrukking die vreugde geeft, die het corrupte land wakker schudt.
In onze toestand – de reis van de levende doden en de dood van het lichaam – de dood in zijn geheel, volledig, en het rotten van het vlees.

Blijven – weglopen
Lachen – tranen
Pijn – vreugde
Wat verloren is – wat gewonnen is
Kou – warmte
Het graf – het thuis
Donker – licht
Dwaasheid – wijsheid

Jij die lacht om onze grieven, ik ben arm en behoeftig, ik sta veraf.
Ik was in de moederschoot al verdwaald.
Want ik en deze dood, wij horen bij elkaar als de emmer en zijn hengsel.

6. Wade in the water

Waad in het water
Waad in het water, kinderen,
Waad in het water
God zal het water beroeren

7. Galo yephuka baleka

Ren voor je leven, vlucht!

8. Uzo hlala e nhliziwenu yami

Je zult voor altijd in mijn hart blijven.

9. Gumba mama ye

[geen tekst]

10. Female monologue

Het verhaal gaat dat de verschrompelde oude vrouw moeders leerde nooit van hun kinderen te houden.

Ze ging van hut naar hut om haar wijsheid te delen.

Omdat haar boodschap moet doordringen in de aderen der aarde loopt de verschrompelde zelfs van plantage naar plantage, stil als de lucht die we ademen, zonder de aandacht van de eigenaars te trekken.

Moeders zuigen gretig haar woorden in want ze kennen de verschrikkelijke gevolgen.

Degenen die zo zwak waren om de drang lief te hebben niet te kunnen weerstaan, kregen extra lessen over het onderscheid tussen liefde en bezit.

Het lukte hen maar niet om dat subtiele onderscheid te maken, en uiteindelijk berouwden ze het dat ze toch van hen gehouden hadden.

Sommige vrouwen dronken de lessen zo gretig op dat ze verder gingen dan enkel niet van hun kinderen houden; die ontwikkelden een diepe haat voor ze.

Ze haatten hen omdat het kinderen waren van wie niet kon worden gehouden.

Als ze gekund hadden, hadden ze ze in hun schoot gewurgd.

Soms mislukten de lessen en moest de verschrompelde vrouw haar toevlucht nemen tot brouwsels die ze bereidde in haar hut. Brouwsels die ze had leren maken van degenen die het weer hadden geleerd van de sjamanen op het oude continent, generaties geleden.

Ze gaf ze aan zwangere vrouwen om hun hart te sterken zodat ze immuun werden en geen liefde zouden voelen voor wat in hun lichaam groeide.

II. Bolero

Blijven – weglopen
Donker – licht
Het graf – het thuis
Blijven – weglopen
Donker – licht
Het graf – het familiehuis

Nederlandse vertaling:
Margriet Agricola